

Domov>Sprožitev sodnega postopka>Kje in kako>**Stroški**

Troškovi

Hrvaška

Ova stranica pruža informacije o troškovima postupka u Hrvatskoj.

Troškovi odvjetnika

Na temelju odredaba Zakona o odvjetništvu Hrvatska odvjetnička komora, uz suglasnost ministra pravosuđa, utvrđuje i donosi

Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tarifa određuje način vrednovanja, obračunavanja i plaćanja odvjetničkih usluga i izdataka koje su stranke dužne platiti odvjetniku ili odvjetničkom društvu za radnje obavljene po punomoći ili rješenju nadležnog tijela, temeljem Zakona o odvjetništvu.

Troškovi zastupanja su odvjetničke usluge, uvećane za porez na dodanu vrijednost i izdaci potrebni za izvršenje posla. Troškove zastupanja dužan je platiti naručitelj usluge (stranka).

Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika posebno uređuje pitanje naknade troškova za različite vrste postupka (kazneni i prekršajni, parnični itd.).

Za svaku izvršenu radnju odvjetnik je dužan držati se Tarife i dužan je stranci izdati račun.

Za posebno stručno i specijalističko znanje, koje zahtijeva obrađeni predmet, osobito težinu predmeta ili posebnu odgovornost za obavljene rad, tarifne stavke mogu se povisiti za 100%.

Posebna stručnost i specijalističko znanje priznaje se osobito prilikom složenih sporova ili postupaka ili posebnih vrsta ugovora, kada se radi o potrebi poznavanja ili proučavanja stranog prava, ili pravne literature, proučavanja ili obrađivanja stručnih pitanja iz područja tehnike, kemije, tehnologije, prirodnih i fizičkih znanosti, medicine, društvenih znanosti, i upotrebe stranog jezika i sl.

Uzimajući u obzir sve okolnosti obavljenog posla i koristi koje ima stranka, pojedine tarifne stavke odvjetnik može i sniziti za 50%.

Kodeks odvjetničke etike obvezuje odvjetnika da stranku upozna s približnim iznosom troškova zastupanja i upozori je na mogućnost da troškovi koji će joj biti određeni na teret protivne stranke budu manji od njegova računa.

Troškovi kaznenog postupka

Zakon o kaznenom postupku („Narodne novine“ br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13 i 145/13, 152/14, 70/17, u daljnjem tekstu ZKP/08), definira troškove kaznenog postupka te navodi da se troškovima imaju smatrati izdaci od započinjanja kaznenog postupka do njegova završetka, izdaci za dokazne radnje prije početka kaznenog postupka te izdaci za pružanje pravne pomoći. Troškovi, kaznenog postupka obuhvaćaju troškove za svjedoke, vještake, tumače i stručne osobe, troškove tehničkog snimanja, troškove prepisivanja zvučnih snimki i troškove očevida, troškove kopiranja ili snimanja spisa ili dijela spisa,

podvozne troškove okrivljenika,

izdatke za dovođenje okrivljenika ili uhićene osobe,

podvozne i putne troškove službenih osoba,

troškove liječenja okrivljenika koji nema pravo na zdravstvenu zaštitu dok se nalazi u pritvoru ili istražnom zatvoru ili zdravstvenoj ustanovi na temelju odluke suda te troškove porođaja,

paušalnu svotu,

nagradu i nužne izdatke branitelja, nužne izdatke privatnog tužitelja i oštećenika kao tužitelja i njihovih zakonskih zastupnika te nagradu i nužne izdatke njihovih opunomoćenika,

nužne izdatke oštećenika i njegova zakonskog zastupnika te nagradu i nužne izdatke njegova opunomoćenika.

Troškovi iz stavka 2. točaka 1. do 5. ovoga članka, osim onih koji su nastali u tijelima koja se financiraju iz državnog proračuna te nužni izdaci postavljenog branitelja i postavljenog opunomoćenika oštećenika kao tužitelja u postupku zbog kaznenih djela za koja se progoni po službenoj dužnosti, isplaćuju se iz sredstava tijela koje vodi kazneni postupak, a naplaćuju kasnije od osoba koje su ih dužne naknaditi.

Troškovi kaznenog postupka pobrojani pod točkama 1. do 5. isplaćuju se iz sredstava tijela koje vodi postupak, a naplaćuju se kasnije od osoba koje su ih dužne nadoknaditi, osim onih koji su nastali u tijelima koja se financiraju iz državnog proračuna te nužni izdaci postavljenog branitelja i postavljenog opunomoćenika oštećenika kao tužitelja u postupku zbog kaznenih djela za koja se progoni po službenoj dužnosti.

Okrivljenik, oštećenik, oštećenik kao tužitelj, privatni tužitelj, branitelj, zakonski zastupnik, opunomoćenik, svjedok, vještak, tumač i stručna osoba bez obzira na ishod kaznenog postupka, podmiruju troškove svog dovođenja, odgode dokazne radnje ili rasprave i druge troškove postupka koje su prouzročili svojom krivnjom te razmjerni dio paušalne svote.

Kad sud okrivljenika proglasi krivim u presudi će mu naložiti da podmiri troškove kaznenog postupka, osim ako ne postoje uvjeti za oslobođenje od plaćanja troškova u cijelosti ili djelomično. Ako je sud više okrivljenika proglasio krivim odredit će koliki će dio troškova svaki od njih podmiriti, a ako to nije moguće odlučit će da svi podmiru troškove solidarno.

Sud može u odluci kojom rješava o troškovima okrivljenika osloboditi obveze da naknadi u cijelosti ili djelomično: troškove za svjedoke, vještake, tumače i stručne osobe, troškove tehničkog snimanja, troškove prepisivanja zvučnih snimki i troškove očevida, troškove kopiranja ili snimanja spisa ili dijela spisa, podvozne troškove okrivljenika, izdatke za dovođenje okrivljenika ili uhićene osobe, podvozne i putne troškove službenih osoba, troškove liječenja okrivljenika koji nema pravo na zdravstvenu zaštitu dok se nalazi u pritvoru ili istražnom zatvoru ili zdravstvenoj ustanovi na temelju odluke suda te troškove porođaja, paušalnu svotu te nagradu i nužne izdatke postavljenog branitelja. Ako se te okolnosti utvrde nakon donošenja odluke o troškovima, predsjednik vijeća može posebnim rješenjem osloboditi okrivljenika dužnosti naknade troškova kaznenog postupka. Sud može od okrivljenika zatražiti dostavljanje potvrde o imovinskom stanju i prihodima od porezne uprave.

Međutim, ako se deset godina od pravomoćnosti odluke o troškovima kaznenog postupka sazna da je imovinsko stanje osuđenika takvo da je u mogućnosti u cijelosti ili djelomično naknaditi troškove kaznenog postupka, uključujući i troškove postavljenog branitelja, predsjednik vijeća, na prijedlog državnog odvjetnika, a nakon očitovanja osuđenika o prijedlogu, posebnim će rješenjem obvezati osuđenika na naknadu tih troškova u cijelosti ili djelomično.

ZKP/08 ne obvezuje u svakom slučaju okrivljenika na naknadu troškova postupka. U slučaju da se kazneni postupak obustavi, ili ako se donese presuda kojom se okrivljenik oslobađa optužbe ili se optužba odbija, troškovi kaznenog postupka te nužni izdaci okrivljenika i nagrada branitelja padaju na teret proračunskih sredstava.

Privatni tužitelj i oštećenik kao tužitelj obvezni su naknaditi troškove kaznenog postupka, nužne izdatke okrivljenika te nužne izdatke i nagradu njegova branitelja ako je postupak završen presudom kojom se okrivljenik oslobađa optužbe, ili presudom kojom se optužba odbija, ili rješenjem o obustavi postupka, osim ako je postupak obustavljen, odnosno ako je donesena presuda kojom se optužba odbija zbog smrti okrivljenika ili zato što je nastupila zastara kaznenog progona zbog odugovlačenja postupka koje se ne može pripisati u krivnju oštećenika kao tužitelja ili privatnog tužitelja. Ako je postupak obustavljen zbog odustajanja od tužbe ili kaznenog progona, okrivljenik i privatni tužitelj ili oštećenik kao tužitelj mogu se nagoditi o svojim međusobnim troškovima. Ako ima više privatnih tužitelja ili oštećenika kao tužitelja, troškove će solidarno podnositi svi.

Propisi koji uređuju troškove postupka – zakonska osnova

U odnosu na kazneni postupak informacije o troškovima postupka mogu se naći u Glavi X., člancima 145. do 152. [ZKP/08, Zakonu o odvjetništvu](#), u [Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika](#), te u [Zakonu o sudskim pristojbama](#) (ako se kazneni postupak vodi po privatnoj tužbi, platit ćete 250,00 HRK sudske pristojbe za tužbu).

On line informacije o troškovima postupka

Svi navedeni zakoni mogu se naći u službenom listu Republike Hrvatske, [Narodnim novinama](#) ili na stranicama [Hrvatske odvjetničke komore](#).

Porez na dodanu vrijednost

Odvjetnici su obveznici poreza na dodanu vrijednost, sukladno čemu i njihove usluge podliježu poreznoj obvezi. Na svaki račun koji odvjetnik izda obračunava se porezna stopa od 25% na ime poreza na dodanu vrijednost. Bitno je napomenuti da tablice koje propisuje Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ne uključuju PDV nego se on obračunava po izdavanju računa.

Troškovi u prekršajnom postupku

Troškovi prekršajnog postupka obuhvaćaju:

troškove ovlaštenog tužitelja koji je tijelo državne uprave nastali utvrđivanjem prekršaja upotrebom tehničkih sredstava ili provođenjem potrebnih analiza i vještačenja,

sve troškove suda koje je unaprijed iz svojih proračunskih sredstava isplatio tijekom vođenja postupka (troškovi svjedoka, vještaka, tumača, drugih stručnih osoba, očevida, dovođenja okrivljenika i drugih osoba, putni troškovi i naknade službenih osoba i dr.),

paušalni iznos troškova prekršajnog postupka:

tijela postupka kada vode postupak,

općinskog suda kada odlučuje o prigovoru na obavezni prekršajni nalog

Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske kada je donio odluku kojom je pravomoćno utvrđena prekršajna odgovornost okrivljenika, ako je odlučivao o žalbi tužitelja i okrivljenika ili samo o žalbi okrivljenika.

troškove liječenja okrivljenika koji nema pravo na zdravstvenu zaštitu dok se nalazi u zadržavanju ili zdravstvenoj ustanovi na temelju odluke suda, putne troškove okrivljenika,

nužne izdatke oštećenika i oštećenika tužitelja te njihovih zakonskih zastupnika i njihovih opunomoćenika,

nužne izdatke i nagradu branitelja okrivljenika.

Paušalna se svota određuje u okvirima određenim posebnim propisom s obzirom na složenost i trajanje postupka te imovno stanje okrivljenika.

Troškove postupka koje unaprijed isplati iz svojih proračunskih sredstava, sud naplaćuje kasnije od okrivljenika ili drugih osoba koje su dužne naknaditi ih prema odredbama ovoga Zakona.

Sud vodi poseban popis učinjenih troškova, koji se odnose na **troškove ovlaštenog tužitelja koji je tijelo državne uprave nastali utvrđivanjem prekršaja upotrebom tehničkih sredstava ili provođenjem potrebnih analiza i vještačenja, sve troškove suda koje je unaprijed iz svojih proračunskih sredstava isplatio tijekom vođenja postupka (troškovi svjedoka, vještaka, tumača, drugih stručnih osoba, očevida, dovođenja okrivljenika i drugih osoba, putni troškovi i naknade službenih osoba i dr.) i troškove liječenja okrivljenika koji nema pravo na zdravstvenu zaštitu dok se nalazi u zadržavanju ili zdravstvenoj ustanovi na temelju odluke suda.**

Osoba koja traži da joj se naknadi kakav trošak, sudu podnosi troškovnik s potrebnim podacima i dokazima o nastalom trošku.

Troškovi za prevođenja na jezike manjina u Republici Hrvatskoj koji nastanu primjenom odredaba Ustava i zakona o pravu pripadnika manjina u Republici Hrvatskoj na uporabu svog jezika neće se naplaćivati od osoba koje su prema ovom Zakonu dužne nadoknaditi troškove postupka.

Ministar nadležan za poslove pravosuđa potanje pravilnikom propisuje naknadu troškova u prekršajnom postupku.

Obveznik plaćanja troškova i odlučivanje o troškovima postupka regulirano je čl. 139. i 140. – izvod iz [Prekršajnog zakona](#) („Narodne novine 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17 i 118/18).

Troškovi parničnog postupka

Parnične troškove čine izdaci učinjeni u tijeku ili u povodu postupka. Pojedini troškovi, kao što su sudske pristojbe, vezani su uz funkcioniranje tijela koje provodi postupak, dok su drugi troškovi, kao što su troškovi vještačenja ili prevođenja, vezani uz trošak koji se plaća vještaku ili sudskom tumaču. Također u troškove postupka ulaze i naknade putnih troškova i troškova za prehranu i prenoćište te naknada izmakle zarade svjedoku, dok se najveći dio troškova odnosi na troškove zastupanja stranaka u postupku po punomoćniku odvjetniku.

Većina se odredbi o parničnim troškovima u građanskim postupcima sadržana u [Zakonu o parničnom postupku](#), uključujući troškove postupka za osiguranje dokaza (članak 168. ZPP-a), troškove postavljanja zahtjeva za mirno rješenje spora u odštetnim parnicama ili troškove koje je imala stranka koja radi zaštite svojih subjektivnih prava namjerava pokrenuti parnični postupak, no prije te radnje mora podnijeti zahtjev za mirno rješenje spora (članak 186.a ZPP-a).

Te troškove u pravilu podmiruje stranka koja je podnijela prijedlog, a može ih naknadno ostvarivati kao dio parničnih troškova, prema uspjehu u parnici.

Parnični troškovi učinjeni u tijeku postupka odnose se na one troškove koji su potrebni radi dokazivanja određenih činjenica (troškovi izvođenja dokaza, troškovi dolaska svjedoka) i troškovi zastupanja.

Svim ovim troškovima zajedničko je da njihova naknada od strane protivne strane u sporu ovisi o uspjehu u postupku. Svaka strana načelno prethodno sama podmiruje troškove koje je uzrokovala svojim radnjama (članak 152. ZPP-a), dok će po završetku postupka ona strana spora koja u cijelosti uspije u sporu, imati pravo na naknadu troškova postupka u cijelosti (članak 154. ZPP-a). Ali i ovdje treba voditi računa o tome da su ti troškovi bili potrebni radi vođenja parnice, jer ta strana ima pravo na naknadu samo tih troškova (članak 155. ZPP-a).

Kada se radi o djelomičnom uspjehu u postupku tada sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da jedna stranka nadoknadi drugoj i umješaču razmjerni dio troškova.

Sud može odlučiti da jedna stranka nadoknadi sve troškove koje su protivna stranka i njezin umješač imali ako protivna stranka nije uspjela samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi.

Dva osnovna načela koja prate odluku o troškovima parničnog postupka su načelo uspjeha (causae) i načelo krivnje (culpe).

Stranka koja je troškove prouzročila svojom krivnjom ili slučajem koji joj se dogodio, nema pravo na naknadu troškova od protivne strane, bez obzira na uspjeh u postupku (članak 156. ZPP-a).

Pravo na troškove u slučaju povlačenja tužbe, suparničarstva, te završetka spora sklapanjem sudske nagodbe regulirani su čl. 158. stavak 1. ZPP-a, čl. 159. člankom 161. ZPP-a, te člankom 324 ZPP-a).

Trošak parničnog postupka, kao i sudska pristojba, određuje se sukladno vrijednosti predmeta spora koja je vrijedila u trenutku poduzimanja pojedine parnične radnje, a ne prema vrijednosti predmeta spora koja je eventualno vrijedila prilikom zaključenja glavne rasprave. Osim toga, troškovi parničnog postupka odmieravaju se razmjerno uspjehu u odnosu na vrijednost predmeta spora koja je vrijedila u trenutku zaključenja glavne rasprave.

Obveza plaćanja sudske pristojbe regulirana je [Zakonom o sudskim pristojbama](#).

Pravo na oslobođenje od plaćanja troškova postupka i pravo na stručnu pravnu pomoć stranka ostvaruje na način i uz uvjete propisane posebnim propisom kojim se uređuje besplatna pravna pomoć (članak 172. ZPP-a).

O naknadi troškova odlučuje sud na određen zahtjev stranke, bez raspravljanja. Stranka je dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži naknadu. Zahtjev za naknadu troškova stranka je dužna staviti najkasnije do završetka raspravljanja koje prethodi odlučivanju o troškovima, a ako je riječ o donošenju odluke bez prethodnog raspravljanja, stranka je dužna zahtjev za naknadu troškova staviti u prijedlogu o kojem sud treba da odluči. O zahtjevu za naknadu troškova sud će odlučiti u presudi ili rješenju kojim se završava postupak pred tim sudom. (članak 164. ZPP-a).

Odluka o troškovima sadržana u presudi može se pobijati samo žalbom na rješenje ako se istovremeno ne pobija i odluka o glavnoj stvari (članak 167. ZPP-a).

Troškovi ovršnog postupka

Troškovi ovršnog postupka su izdaci stranaka, suda i drugih sudionika u ovršnom postupku, učinjeni u ovršnom postupku ili u vezi s njim.

Ovršni zakon sadrži relativno mali broj odredbi koje uređuju pitanje troškova postupka. Tako samo jedan članak govori isključivo o naknadi troškova ovršnog postupka (članak 14. OZ-a) i to o prethodnom snošenju troškova postupka, posljedicama nepostupanja stranaka u vezi s prethodnim plaćanjem troškova postupka, te odgovarajuću primjenu tih odredbi u postupcima osiguranja.

Odredbe koje bi omogućavale odluku suda o naknadi troškova ne nalaze se u OZ-u, već se na temelju članka 21. stavak 1. OZ-a na odgovarajući način primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku (ZPP-a).

Prema [Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima](#) od 1. siječnja 2011. godine Financijska agencija (Fina, Agencija) provodi ovrhe na novčanim sredstvima poslovnih subjekata i građana, po svim računima i oročenim novčanim sredstvima u svim bankama, prema osobnom identifikacijskom broju ovršenika, bez njegove suglasnosti.

Sukladno čl. 8. [Pravilnika o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova propisanih Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima](#), Uprava Fine cjenikom određuje iznos naknada iz Pravilnika, a Ministar financija daje suglasnost na cjenik. Izvod iz Cjenika koji se odnosi na poslove Fine sukladno Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima možete se preuzeti na njihovim internet stranicama.

Troškove postupka u vezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja prethodno snosi ovrhovoditelj odnosno predlagatelj osiguranja. Ovrhovoditelj odnosno predlagatelj osiguranja dužan je troškove postupka predumiti u roku koji odredi sud.

Tako će kod ovrhe na pokretninama sud zaključkom pozvati ovrhovoditelja da u određenom roku predumiti troškove koji su potrebni za poduzimanje određenih ovršnih radnji (izlazak sudskog ovršitelja radi zapljene i procjene pokretnina, radi oduzimanja, otpremanja, povjeravanja na čuvanje sudu ili ovrhovoditelju ili trećoj osobi). Na navedeni zaključak ovrhovoditelj nema pravo žalbe i dužan je po njemu postupiti. Troškovi se predumijuju na račun depozita suda.

Ako ovrhovoditelj ili predlagatelj osiguranja ne postupi po zaključku suda i ne predumiti troškove u roku koji je odredio sud, a bez tih troškova se ovrha ili osiguranje ne mogu provesti, sud će obustaviti ovrhu. Ako u roku koji je odredio sud ne budu predumijeni troškovi o kojima ovisi poduzimanje neke radnje o kojoj ne ovisi provedba ovrhe, ta se radnja neće provesti (članak 14. stavak 2. OZ-a).

Kod provedbe ovrhe na nekretninama, jedna od ovršnih radnji je i određivanje vrijednosti nekretnine, koja se određuje zaključkom po slobodnoj ocjeni nakon održanog ročišta na kojemu će strankama biti omogućeno da se o tome izjasne i prilože odgovarajuće dokaze (članak 92. stavak 1. OZ-a). Međutim, svaka stranka može predložiti i utvrđivanje vrijednosti nekretnina vještačenjem po odgovarajućem sudskom vještaku. U tom slučaju obvezna je i predumiti troškove vještačenja.

Osim općih odredbi o naknadi troškova ovršnog postupka, OZ sadrži odredbe o troškovima postupka u dijelu u kojem se uređuje ovrha na nekretninama i to određujući redoslijed namirenja prilikom podjele kupovnine.

Iz iznosa dobitvenog prodajom namiruju se prvenstveno troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predumova za provedbu ovršnih radnji te porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu. Istim troškovima dan je prioritet pred svim drugim potraživanjima, kako stranaka tako i ostalih sudionika u postupku (članak 113. stavak 1. točka 1. OZ-a).

Što se tiče pravnog položaja založnog vjerovnika kod ovrhe na nekretninama, sudska praksa zauzela je stav da osim stranaka i založni vjerovnik ima pravo na naknadu troškova postupka.

Za provođenje ovrhe nad nekretninama potrebno je angažiranje sudskog ovršitelja koji ima pravo na naknadu troškova. Tu se primjenjuju važeće odredbe ZPP-a o naknadi troškova (članak 155. ZPP-a propisuje koji se troškovi nadoknađuju, a članak 154. određuje način naknade troškova postupka).

Kako OZ ne sadrži odredbe o odlučivanju i visini troškova postupka, tijela koja odlučuju o troškovima primjenjuju opće odredbe ZPP-a koji propisuje da će, pri odlučivanju koji će se troškovi stranci nadoknaditi, sud uzeti u obzir samo troškove koji su bili potrebni radi vođenja postupka. O tome koji su troškovi bili potrebni te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima ZPP-a koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište te jedno ročište za glavnu raspravu (članak 155. ZPP-a).

Osim troškova zastupanja ovrhovoditelja po odvjetniku, kod ovrhe na temelju vjerodostojne isprave ovrhovoditelju pripada i pravo na naknadu troškova javnobilježničke nagrade.

Pravilnik o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku propisuje da za radnje javnog bilježnika u vezi zaprimanja prijedloga za ovrhu, izdavanja rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave troškove predumijuje ovrhovoditelj. Ako ovrhovoditelj ne uplati potrebne predumove, ovršni postupak se obustavlja (članak 14. stavak 2. OZ-a).

Okolnost da se pokretnine ne mogu prodati na dražbama te da je potraživanje ovrhovoditelja ostalo nenamireno, ne znači da ovrhovoditelj nije imao nužne troškove u samom postupku provođenja ovrhe.

Troškove postupka koji je sud pokrenuo po službenoj dužnosti prethodno predumijuje sud iz svojih sredstava. OZ predviđa mogućnost pokretanja ovršnog postupka po službenoj dužnosti ako je to izrijeком određeno zakonom.

Javni bilježnici provode ovrhu na temelju vjerodostojnih isprava te imaju određene troškove kao što su javnobilježnička naknada odnosno materijalni troškovi koji se mogu odnositi na troškove dostave ili poštanske usluge ili materijalne troškove papira i sl. te troškove sastava ovršnog prijedloga ako ga sastavlja odvjetnik. Iste troškove prethodno predumijuje ovrhovoditelj.

Ovrhu na temelju ovršne isprave provode sudovi. U tom slučaju kao troškovi koje predumijuje ovrhovoditelj javljaju se troškovi sudskih pristojbi, ali i troškovi sastava ovršnih prijedloga ako za to koriste odvjetnike.

Ovršenik odnosno protivnik osiguranja, dužni su ovrhovoditelju odnosno predlagatelju osiguranja naknaditi troškove koji su bili potrebni za ovrhu ili osiguranje (članak 14. stavak 4. OZ-a). Navedena zakonska odredba osnova je za donošenje odluke o troškovima postupka.

Za odlučivanje o troškovima koji su bili potrebni ovrhovoditelju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ili prosljeđivanja prijedloga nadležnom sudu radi donošenja odluke i dostavljanja rješenja strankama ovisno o visini postavljenog zahtjeva, pripada javnobilježnička naknada u iznosu koji ovisi o visini tražbine, a na koju ima pravo zaračunati i PDV.

Slučajevi u kojima ovrhovoditelj nema pravo na naknadu troškova postupka regulirani su člankom 39. stavak 1. 2. i 3. OZ-a, te člankom 72. stavak 1. OZ-a). Ovrhovoditelj ima pravo na naknadu troškova, neovisno o ishodu postupka, koje je protivna strana uzrokovala svojom krivnjom ili slučajem koji se njoj dogodio (članak 156. ZPP-a, koji se primjenjuje na temelju članka 21. stavak 1. OZ-a). Ova odredba u skladu je s odredbama ZPP-a koje uređuju pitanje naknade troškova postupka po principu krivnje.

Međutim i ovršenik (odnosno protivnik osiguranja) ima pravo na naknadu troškova postupka koje mu je ovrhovoditelj neosnovano prouzročio (članak 14. stavak 5. OZ-a).

Zahtjev za naknadu troškova podnosi se najkasnije u roku od 30 dana od dana završetka postupka (članak 14. stavak 6. OZ-a). O zahtjevu za naknadu troškova postupka donosi se odluka (bilo kao sastavni dio rješenja o ovrsi) bilo posebno rješenje koje ako postane pravomoćno, predstavlja ovršnu ispravu na temelju koje se može tražiti ovrha u nekom drugom ovršnom postupku.

Propisi koji uređuju troškove građanskog i ovršnog postupka:

Zakon o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, i 89/14 i 70/19)

Ovršni zakon (Narodne novine, broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, i 73/17 i 131/20)

Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine, broj 68/18, 2/20, 46/20 i 47/20)

Zakon o sudskim pristojbama (Narodne novine, broj 118/18)

Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (Narodne novine, broj 143/13)

Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15)

Pravilnik o privremenoj javnobilježničkoj tarifi (Narodne novine, broj 38/94, 82/94, 52/95, 115/12, 120/15 i 64/19)

Pravilnik o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine, broj 9/21)

Pravilnik o visini nagrade i naknade troškova javnog bilježnika kao povjerenika suda u ostavinskom postupku (Narodne novine, broj 135/03)

Pravilnik o tarifi za naknadu troškova i nagradu za obavljanje javne komisione djelatnosti (Narodne novine, broj 115/12)

Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku (Narodne novine, broj 156/14)

Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova propisanih Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine, broj 71/18)

Pravilnik o naknadama za obavljanje službenih radnji izvan zgrade suda (Narodne novine, broj 38/14)

Svi navedeni zakoni i propisi mogu se naći u službenom listu Republike Hrvatske Narodnim novinama ili na stranicama strukovnih komora i FINA-e.

Posljednji put ažurirano: 21/01/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.